

Praktijkvoorbeeld

Snelle (Wmo)begeleiding voor iemand met acute nood

De molen van de Wmo-indicatie draait niet zo snel en alleen op kantoor tijden. Hoe kun je iemand met acute nood – een mens in verwarring – toch onmiddellijk helpen? De gemeente Deventer bedacht daarvoor een constructie.

Op de rand van een brug treft de politie 's avonds een oudere man. Hij is gewond en in de war. De agenten brengen hem naar de Huisartsenpost om zijn verwondingen te verbinden, en vervolgens naar het IHT-team (intensive home treatment) van Dimence in Deventer. Na verloop van tijd krijgt de hulpverlener zicht op wat de man mankeert. Hij is niet depressief of psychotisch, maar zo radeloos eenzaam dat hij wilde proberen een eind aan zijn leven te maken. Dit is geen GGZ maar sociale problematiek. De man heeft snel een begeleider nodig die hem kan ondersteunen. Maar waar haal je die zo vlog vandaan, 's avonds om halftien?

Spiedprocedure

Het (vanuit de zorgverzekeringswet gefinancierde)

crisisteam heeft geregeld te maken met dit soort casuïstiek, vertelt Natasja Smit. Ze is regionaal accountmanager voor de Wmo in Deventer. In overleg met de aanbieders en het sociaal team bedacht ze een constructie om de Wmo beter bereikbaar en sneller beschikbaar te maken. Zes aanbieders stemden erin toe om van 8:00 tot 22:00 uur bereikbaar te zijn voor spoedsituaties. Het IHT doet de triage en verwijst door. De aanbieder krijgt dan een eerste Wmo-indicatie van tien uur gedurende twee weken om de noodzakelijke stappen te zetten, dat wil zeggen: in kaart brengen wat er aan de hand is en welke ondersteuning dat vereist. Het Wmo-loket van de gemeente zet bij deze casussen een spoedprocedure in gang om zo snel mogelijk passende hulp te indiceren, zonder beschikking of eigen bijdrage. Het is een essentiële aanvulling van de bestaande procedures, zegt Smit. 'Die eenzame man zou nooit zelf de eerste stap zetten naar het Wmo-loket. Het gaat om mensen met acute problemen, normaal kan het maximaal acht weken duren voor een Wmo-voorziening is geregeld.'

Het IHT was de partij die het probleem aankaartte, het team signaleerde dat er geregeld klanten komen die niet thuishoren in de GGZ. Nu de regeling een half jaar loopt, blijkt dat het niet stormloopt, zegt Smit. 'We zien nu en dan een piek, de afgelopen twee weken waren er drie casussen, maar het komt niet zoveel voor als gedacht.' Ze is tevreden over hoe het loopt in de praktijk, we zijn nu beter bereikbaar, het liefst zou ik dat uitbouwen naar 24-uursbereikbaarheid als dit uit de evaluatie blijkt.

Buiten de gebaande paden

Het RIBW is een van de vijf aanbieders (vanwege het wegvallen om medische redenen van een aanbieder) die meedoen aan de regeling. 'Dat betekent dat we elke vijfde week garanderen dat een begeleider beschikbaar is voor acute nood, tot 's avonds tien uur,' zegt Ina Huesken (lid Raad van Bestuur RIBW). 'We zien bijvoorbeeld geregeld zwerfende jongeren – ook wel volwassenen – met een stapeling van problemen: geen postadres, onverzekerd, schulden.

Je hebt bij de gemeente dan iemand nodig die buiten de gebaande paden gaat om iemand snel te helpen. Dat is het voordeel van deze manier van hulpverlening. Het is prettig dat dit gebeurt bij de gemeente Deventer,' zegt Huesken. Andere casussen hebben bijvoorbeeld te maken met uit de hand gelopen echtscheidingen of uit huis geplaatste kinderen. 'Mensen kunnen door allerlei oorzaken heel erg verward raken, wij pakken dit dan op.' Huesken is blij met de regeling. Maar ze vindt de administratieve afhandeling voor verbetering vatbaar. Ook is het soms lastig een begeleider boventallig in te roosteren, wat eigenlijk wel nodig is om te kunnen garanderen dat hij onmiddellijk kan worden ingezet. 'Maar', zegt ze, 'het is zeker dat de werkwijze een verbetering is. Mensen krijgen sneller passende hulp. Anders zouden ze eerder een beroep doen op de GGZ-organisatie, of ze zitten onterecht op het politiebureau. Dit is effectiever en uiteindelijk ook goedkoper.'